

Help2Help Nieuws!

**HELP2HELP
5 JAAR !!!**

STICHTING HELP2HELP

Help2Help Nieuws!

December 2011

IMTIHAJ

Imtihaj mag het spits afbijten in onze speciale jubileum nieuwsbrief. Een 'toevallig' gemaakte foto tijdens ons bezoek van eind 2010 maakte nieuwsgierig. Wie is deze jongen? Van wie zijn deze ogen vol dromen en toekomstverwachtingen?

Imtihaj is circa 10 jaar, hij heeft 4 broers en 1 zus. Hij is een trouwe leerling van de Prayrona-2 school in de

Dakhindari sloppenwijk, hij komt iedere dag en is nooit te laat.

Zijn favoriete vak is Bengali. Van huis uit spreken de kinderen in Dakhindari Urdu, maar ze krijgen op school ook les in Bengali, de taal die hier in de stad en wijde omtrek gesproken wordt. Hij vindt dit erg leuk, want later wil hij graag op 'kantoor' werken, dus hij realiseert

zich, dat hij dan wel Bengali zal moeten kunnen spreken en schrijven.

De thuissituatie is niet ideaal. Zijn vader heeft het gezin in de steek gelaten en zijn moeder is hertrouwd. Zijn stiefvader is rickshawloper, maar hij besteedt het verdiende geld alleen aan hemzelf en aan zijn vrouw. Het zijn immers niet zijn kinderen. Zijn moeder werkt als huishoudster bij andere mensen en moet dus alleen voor de kosten van de vijf kinderen opdraaien.

Imtihaj is een uitstekende leerling en gaat sinds kort dan ook naar een overheids-school, zodat hij een door de overheid erkend diploma kan halen. Hij blijft echter naar de Prayrona school komen. Ten eerste omdat hij dit erg leuk vindt (de typische Indiase scholen zijn verre van

'leuk') en ten tweede omdat de leraren van de Prayrona school hem kunnen helpen met zijn huiswerk. Zijn moeder en stiefvader kunnen niet lezen en schrijven en zijn dus niet in staat om hem hiermee te helpen.

Imtihaj is een voorbeeld voor zijn vriendjes, we zijn dan ook super trots op hem!

STICHTING HELP2HELP BESTAAT 5 JAAR !!!

Toen we 5 jaar geleden Stichting Help2Help oprichtten, konden we niet vermoeden waar we nu zouden staan. Inmiddels worden 5 scholen meerjarig financieel ondersteund, waarvan één school zelfs volledig afhankelijk is van de bijdrages van Stichting Help2Help.

Daarnaast helpen we, waar we kunnen, met eenmalige behoeftes variërend van nieuwe kleding tot een nieuw schoolgebouw! Want ja, in 2012 zal er een nieuw school-

gebouw gebouwd worden in de Dakhindari sloppenwijk. Ook dit hadden we ons 5 jaar geleden echt niet voor kunnen stellen. Maar we voorzien ook in de kleinere behoeftes zoals kleding voor de kinderen, opbergkasten voor in de scholen, muziekinstrumenten, naaimachines voor de (pre)vocational programma's en noodzakelijke reparaties van het schoolgebouw.

En we zijn het werk nog lang niet moe. Er zijn weer volop nieuwe

plannen gemaakt voor 2012, waaronder de aanleg van een nieuw schoolplein.

Wij willen we dan ook iedereen die ons, op welke manier dan ook, in de afgelopen vijf jaar heeft geholpen, bedanken. Zonder u kan Stichting Help2Help niet bestaan, **IEDEREEN ENORM BEDANKT !**

Wilbert Huigens &
Willeke van Nieuwenhuijze

5 JAAR HELP2HELP REDEN VOOR EEN HELE SPECIALE NIEUWSBRIEF !!

VANWEGE HET 5 JARIG
BESTAAN VAN HELP2HELP
DEZE KEER GEEN TRADITIONELE
NIEUWSBRIEF.

WE GAAN TERUG NAAR DE
BASIS, DAAR WAAR HET
ONS ECHT OM GAAT, DE
KINDEREN.

LEER ZE IN DEZE NIEUWS-
BRIEF KENNEN !!

AKASH

Akash is een heel speciaal jongetje met werkelijk prachtige blauwe ogen. Hij is ongeveer 6 jaar oud en gaat naar het speciale onderwijs van de Prayrona-3 school. Voor deze school is een leraar aangetrokken voor kinderen die 'ander dan regulier' onderwijs nodig hebben.

Akash is slechthorend en stom, hij kan dus niet goed horen en niet praten. Hij heeft nog een heel ouderwets gehoorapparaat, maar dit wordt binnenkort vervangen door een modernere versie.

De geboorte van Akash, zo'n 6 jaar geleden, heeft heel wat teweeg gebracht. Zijn vader was erg boos op zijn vrouw, omdat zij een gehandicapte zoon op de wereld had gezet. Hij overgoot haar met kerosine en stak haar in brand. De meeste vrouwen overleven dit niet, maar de moeder van Akash wel. Zij leeft nu met enorme littekens over haar hele lichaam.

Er is van deze misdaad geen aangifte gedaan en de vader en de moeder zijn nog steeds een 'echtpaar'. De vader slaat de moeder elke dag. Uiteraard heeft dit een grote impact op het Akash. Thuis is hij onhandelbaar en opstandig.

Hij voelt zich echter op zijn gemak op school en komt dan ook trouw. Ook zijn moeder is vaak in de school te vinden, zij kan hier haar verhaal kwijt en ze vindt het erg fijn om te zien dat Akash hier een normaal jongetje kan zijn en dat de leraren werkelijk dol op hem zijn.

Akash is een ondeugende rakker, hij rent lustig door het gebouw en probeert allemaal (onschuldige) streken uit te halen. Hij is goede vriendjes geworden met Chotu, een jongen met het syndroom van Down, die ook naar het speciale onderwijs komt. Ook al zo'n ondeugende rakker, een heerlijk stel samen!

CHANDRA

Chandra heeft ons, tijdens het laatste bezoek eind 2011, erg verrast. We waren op bezoek bij de Prayrona-1 school, waar ze ineens voor onze neus stond. We herkenden haar direct als een van de eerste leerlingen van deze school.

In 2005 maakten we al kennis met haar. Chandra viel op door haar verschijning. Ze leek niet echt thuis te horen op deze school in de Ulta Dunga sloppenwijk. Dat klopte ook wel een beetje, ze had jaren lang op een internationale school gezeten, maar doordat haar vader zijn baan verloor, was de enige kans om naar school te gaan Prayrona-1. En deze greep ze met beide handen aan!

Met financiële hulp van een buitenlandse vrijwilliger, kreeg ze na drie jaar de gelegenheid om haar opleiding te

vervolgen op de internationale school.

Het gaat nu erg goed met haar, ze studeert en geeft, naast haar studie, bijlessen aan leerlingen die wat extra hulp kunnen gebruiken. Ze is daarnaast dol op muziek en dans.

Chandra is de hulp van Reena toentertijd niet vergeten en ze komt af en toe langs bij school om te kijken hoe het met iedereen op haar oude school gaat.

Zingende Chandra in 2005

SABNAM

Sabnam is een leerlinge van de Prayrona-2 school in de Dakhindari sloppenwijk. Zij is 12 jaar, ze heeft een oudere broer en een jongere zus, die overigens ook naar school komen.

De moeder van Sabnam is een aantal jaar geleden overleden aan de gevolgen van een blinde darmontsteking. Samen met haar vader, die schilder is, zorgt Sabnam ervoor dat het moederloze gezin zo normaal mogelijk door kan leven.

Sabnam zorgt voor de meeste huishoudelijke klussen zoals het koken van het eten en het schoonhouden van het huis (en vergeet niet dat er in een sloppenwijk geen stofzuigers, gasfornuizen of vaatwassers zijn). Ondanks dit werk komt ze nooit te laat op school en maakt ze trouw haar huiswerk.

Haar vader is dan ook, terecht, enorm trots op haar.

Haar hobby's zijn dansen, schilderen, borduren en lezen en op school vindt ze het leren van Engelse woorden erg leuk. Ze droomt ervan om ooit met de buitenlandse vrijwilligers, die de school regelmatig bezoeken, te kunnen praten.

Binnenkort wordt de huidige (veel te kleine, donkere en oude) school gesloopt om plaats te maken voor een prachtige nieuwe school. Sabnam kan niet wachten om hier straks les te krijgen! Wat ze nog niet weet, is dat we dan een leraar aan zullen trekken die de kinderen Engels gaat leren. Niet alleen omdat het leuk is, maar ook omdat Engels een belangrijke taal is in India, waar de mensen zoveel verschillende talen spreken.

RUNKI

Runki laat hier op de foto vol trots een shirt zien wat door de oudere meiden van haar school gemaakt is tijdens het (pre) vocational programma. Het past haar precies!

Runki is 6 jaar en ze heeft drie zussen. Ze is de op één na oudste thuis. Haar ouders negeren Runki, omdat ze liever een jongetje gewild hadden. Ook haar zusjes zijn hetzelfde lot beschoren.

Het krijgen van een zoon is belangrijk voor mensen in India. Het garandeert ze een pensioen voor later, omdat de zoon met zijn vrouw in het ouderlijk huis blijven wonen. Samen zorgen ze voor zijn ouders. Meisjes gaan altijd het huis uit en daarnaast zorgt het betalen van een bruidsschat later vaak voor veel financiële problemen.

Ashit vond Runki twee jaar geleden op straat en nam haar mee naar school. Ze komt graag naar school. Ze geniet van de aandacht die ze krijgt en gaat vaak even 'stiekem' naar Reena voor een knuffel die ze thuis zo moet missen.

ARUP

Arup is een leerling van de Atmaraksha Ext. School.

Hij is 8 jaar en heeft een oudere broer. Zijn vader heeft een kar die hij eigenhandig trekt en daarmee vervoert hij goederen door de stad. De moeder van Arup is er niet meer. Als de vader uit werken is, zorgen de burens voor de twee jongens. Arup vindt het leuk om naar school te komen. Hij speelt graag met zijn vriendjes.

RAVI

Ravi is 9 jaar en komt naar dezelfde school als Arup. Hij heeft twee jongere broertjes. Zijn moeder is thuis om voor haar drie kinderen te zorgen, terwijl zijn vader werkt als rickshaw-loper.

Ravi komt graag naar school en 'taal' is zijn favoriete vak. Hij is werkelijk een uitblinker op de Atmaraksha school en binnenkort gaat Ravi dan ook naar een overheidsschool om een erkend diploma te kunnen halen.

RUKSANA EN ??

Ruksana woont vlakbij de Prayrona-2 school in de Dakhindari sloppenwijk. Ze was, vier jaar geleden, een van de eerste leerlingen van deze school. Ruksana is ongeveer 18 jaar en getrouwd. Haar huwelijk is een huwelijk uit liefde, een uitzondering in de sloppenwijk, waar een gearrangeerd huwelijk de norm is.

Ze is ape-trots op haar zoonje, die nog geen naam heeft. Hij krijgt deze volgens de traditie pas als hij 40 dagen oud is.

Ruksana kwam altijd graag naar school. Toen ze een paar dagen achtereen verzuimde, heeft Reena haar thuis opgezocht. De vader van Ruksana vertelt Reena dat zijn dochter eerst goed moet leren koken. Dit is volgens hem dé taak van de vrouw, zodat haar toekomstige man gezond en sterk is en dus hard kan werken. Reena kan praten wat ze wil, maar ze kan hem niet overtuigen van het feit dat leren koken best samen kan

gaan met school. Een aantal weken later komt ze gelukkig weer.

Als we Ruksana vragen of ze haar zoonje straks naar school zal sturen, kijkt ze ons aan alsof ze wil zeggen: "Natuurlijk, wat is dat nu voor vraag!"

En dit is de vooruitgang die we graag zien. We verkeren niet in de illusie dat wij de eeuwenoude tradities en gebruiken zomaar plotsklaps kunnen veranderen. We willen kinderen de kans geven om uit de cirkel van armoede te breken. Door ze het belang van onderwijs in te laten zien, hopen we iets te veranderen in hun huidige leven en zeker in dat van hun kinderen. Ruksana is hiervan het lichtend voorbeeld. Zij ging pas op latere leeftijd naar school, maar beseft wel heel goed het belang ervan. De toekomst van haar kinderen ziet er al heel wat beter uit dan die van haar generatie. We blijven dit stel zeker volgen!